

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 713/2023
12.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Милене Рашић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Томовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К. бр. 235/19 од 10.02.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр. 53/23 од 06.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 12.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Томовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К. бр. 235/19 од 10.02.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр. 53/23 од 06.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К. бр. 235/19 од 10.02.2023. године, окривљени ББ и АА оглашени су кривим да су извршили по једно кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и изречене су им условне осуде тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по 6 месеци и истовремено одређено да се исте неће извршити уколико у року проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело. Окривљени су обавезани да сnose трошкове кривичног поступка у износима наведеним у изреци првостепене пресуде, док су оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 бр. 53/23 од 06.04.2023. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног ББ и пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К. бр. 235/19 од 10.02.2023. године је укинута само у делу одлуке о трошковима кривичног поступка у ком делу је предмет упућен првостепеном суду у на поновно одлучивање, док су у преосталом делу жалба браниоца окривљеног ББ из ... и жалба браниоца окривљеног АА одбијене као неосноване и првостепена пресуда у преосталом делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Томовић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је првостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која се огледа у чињеници да се пресуда заснива на записнику о главном претресу од 03.02.2021. године, када је ВВ саслушан односно испитан као сведок, иако је претходно у предистражном поступку саслушан у својству осумњиченог, те како се једно лице не може појавити у двострукој улози једном као окривљени, једном као сведок, односно дуалитет процесних својстава није дозвољен сходно одредби члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, то је првостепена пресуда донета на основу незаконитог доказа.

Овакви наводи браниоца окривљеног изнети у захтеву за заштиту законитости оцењени су као неосновани.

Из списка предмета произилази да је у полицијској станици 27.03.2018. године обављен разговор са ВВ као грађанином и да је против истог поднета кривична пријава, али да није обављена ни једна процесна радња по истој пријави, нити је исти саслушан као окривљени. Наиме, ВВ је први пут испитан на главном претресу као сведок дана 03.02.2021. године, па су самим тим супротни наводи браниоца да је исти саслушан у својству сведока, након што је имао својство окривљеног оцењени као неосновани.

Стога извођењем као доказа записника о главном претресу на коме је као сведок испитан ВВ није учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**